Woensdag, 8 Juli 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3645

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1855.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y,
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Toestand Rusland somber.

Uit Egypte weinig nieuws.

Premier Saydam van Turkije †

Pétain wil nog meer Franse arbeiders uitwisselen tegen krijgsgevangenen.

2½ MILLIOEN MAN DOOR JAPAN IN CHINA VERLOREN.

Een zegsman van het Chinese leger zeide op een persconferentie, dat de Japanners twee en een half millioen man verloren in de vijf jaren van oorlog met China, bestaande uit een millioen doden en anderhalf millioen gewonden. Hij zeide, dat 29.924 Japanse gevangenen in deze periode werden genomen, waarin 14 campagnes werden gevoerd alsmede 10.375 minder grote gevechten. Hij schatte, dat tussen de 800.000 en 900.000 Japanse soldaten thans aan de operaties in China deel nemen. De zegsman verklaarde, dat 2504 Japanse vliegtuigen vernield werden gedurende de laatste vijf jaren in China (Tsjungking, (AP) 7.7).

STROOIBILJETTEN OVER DUITSE GEBIEDEN.

De Britse Minister van Informatie Brendan Bracken deelde aan het Lagerhuis mede, dat de Royal Airforce 154.000.000 strooibiljetten over vijandelijk en door den vijand bezet gebied verspreidde gedurende de eerste zes maanden van 1942.

Hij zeide, dat 166 verschillende strooibiljetten werden geworpen en 51.000.000 afschriften in Duitsland vielen. Groot Britannië's propagandapogingen verdedigende tegen aanvallen in het Lagerhuis, zeide Bracken: **„Sommige onzer critici tonen een opmerkelijk gebrek aan opvatting van de werkelijke functies van het Ministerie van Informatie. Het Ministerie oefent en zal geen toezicht oefenen op de Pers"** (Londen, (AP) 7.7).

BANDENSCHAARSTE IN DE U.S.A.

Roosevelt verklaarde, dat indien de zaken slechter gaan, het noodzakelijk zou kunnen blijken voor de Regering om alle auto-banden in het land te requireren. Op de persconferentie vertelde hij, dat hij niet probeerde rubber of benzine te redden doch de natie. Hieraan voegde hij toe, dat hij dacht, dat de natie elk offer zal brengen als zij zich voor de noodzaak gesteld ziet.

President Roosevelt hoopte, dat de problemen over de benzine en banden van elkander zullen kunnen worden gescheiden en zeide, dat er nog geen beslissing bereikt is over het rantsoeneren van de motor-olie over het gehele land (Washington, (AP) 7.7).

DE EERSTE KLAP VAN MEXICO.

Sedert het verleden maand de oorlog verklaarde, sloeg Mexico voor het eerst toe bij een duikbotenaanval in de Golf van Mexico. Klaarblijkelijk werd hierdoor een vijandelijke duikboot onschadelijk gemaakt. Dit werd medegedeeld door de generale staf van het leger.

De duikboot bevond zich ongeveer 5 km. ten Zuiden van Tampico. De gewone patrouille-vliegtuigen van de 8e militaire zone vielen aan. Men gelooft, dat de duikboot vernietigd werd, omdat men olie aan de oppervlakte zag komen en bovendien omdat een andere duikboot, een poosje na het bombardement, op kwam dagen ter bescherming. Bevestiging van het vermoeden kreeg men ook nog, doordat men vandaag eveneens grote olievlekken op de plaats van de strijd zag (Mexico, (AP) 8.7).

MINISTER PRESIDENT VAN TURKIJE STERFT.

De Minister President van Turkije, Refik Saydam, stierf na een hartaanval. Hij werd 61 jaar oud en was sedert Januari 1939 minister-president. De semi-officiële mededeling maakte eveneens bekend, dat Dr. Ahmet Fikri Tuzer Corresct, de Minister-Presidentschap zal waarnemen tot een nieuwe benoeming afkomt (Ankara, (AP) 8.7).

BELGIË EN DE NAZIE-ONDERDRUKKING.

Hubert Pierlot, minister-president van de uitgeweken Belgische regering zeide, dat er door de Duitse troepen meer Belgische burgers werden doodgeschoten, dan gedurende de gehele vier jaren, dat de Duitsers het land bezetten in Wereldoorlog I. Hij zeide, dat niettegenstaande dat het Belgische moreel hoger is dan twee jaar geleden. Pierlot, die eens de overgave van Koning Leopold veroordeelde als „onwettig en niet-constitutioneel" heeft klaarblijkelijk zijn zienswijze veranderd. Hij sprak over den koning als een stijfhoofdige „krijgsgevangene, die niet in staat is zijn functies waar te nemen". Hubert Pierlot deelde mede, dat hij hoopte morgen een bespreking te hebben met President Roosevelt voordat hij naar Belgisch Congo vertrekt (New York, (AP) 8.7).

ONRUSTIGE SATELLIETEN.

De Hongaarse radio blies de lang sluimerende territoriale twisten tussen de as-satellieten nieuw leven in door Roemenië en Slowakije te waarschuwen, dat het Hongaarse leger is in Zuidoost Europa en dat het in staat is kleine volken met imperialistische neigingen te genezen. Ook zouden die kleine volken goed doen op te passen, dat zij hun eigen grondgebied niet zouden moeten verliezen. Hongarije voelde zich gebelgd over artikelen in Roemeense en Slowaakse kranten verschenen. Indien Hongarije bedreigd wordt in zijn eer, zo werd verklaard, dan zal het weten wat te doen. De Turkse radio zeide, dat deze zinsnede ontlokt was door verklaringen van de Roemeense en Slowaakse pers, waarin Hongarije werd aangeduid als de gemeenschappelijke vijand. De vijandelijke verhouding tussen Hongarije en Roemenië ontstond, toen Duitsland een groot gedeelte van het aan Roemenië toebehorende Transsylvanië toewees aan Hongarije. En Slowakije hernieuwde onlangs zijn eisen voor de teruggave van grondgebied, dat Hongarije verkreeg bij het uiteenvallen van Tsjechoslowakije.

Aan beide zijden van de grenzen dezer 3 landen wordt met koortsachtige haast gewerkt aan de versterkingen en de legers worden daar samengetrokken (Istanbul, (AP) 8.7).

ONTPLOFFING IN JOEGOSLAVIË.

Het Zwitserse telegraafagentschap deelt mede, dat een telegram uit Ankara mededeelt, dat 16 personen met inbegrip van den provincialen gouverneur gedood werden bij een ontploffing in het hoofdkantoor van de prefectuur te Ladiki in het Noorden van Serbië. Men gelooft, dat Serbische patriotten hierin de hand hebben (Bern, (AP) 8.7).

DE RECHTSZITTING OVER DE 8 DUITSE SABOTEURS.

James Strebig seint uit Washington: De laatste regelingen van de militaire rechtszaak over de acht naziesaboteurs, die op de Noordamerikaanse kusten landden uit Duitse duikboten werden getroffen in de strictste geheimzinnigheid in het Departement van Justitie. Bij proclamatie van den President moet het proces morgen aanvangen „of zo spoedig mogelijk nadien als het practisch lijkt". De geheimzinnigheid is zo diep, dat ambtenaren van de Departementen van Justitie en Oorlog definitief weigerden te onthullen op welk uur de rechtszitting zal aanvangen. In die tussentijd werkt de commissie — naar vernomen wordt — aan de uitwerking van de regels van de procedure. Generaal-Majoor Frank McCoy staat aan het hoofd van deze militaire commissie die zal beslissen of de beklaagden schuldig of onschuldig zijn en het vonnis zal bepalen. Zulk een commissie maakt haar eigen regels, maar in deze zaak heeft President Roosevelt bepaald dat de uitspraak op haar minst twee-derden van het aantal stemmen moet vereisen. Dit betekent vijf stemmen van de zeven personen die in de commissie zitting hebben.

De 8 beklaagden die de doodstraf tegemoet zien voor elk van de vier misgrijpen aan de oorlogswet, zijn: Ernest Peter Burger, George John Dasch, Herbert Hans Haupt, Henry Harm Heinck, Edward John Kerling, Hermann Otto Neubauer, Richard Quirin en Werner Thilr.

Elke handeling geheimhoudende sedert het Federale Bureau van Onderzoek de opruiming van saboteurs begon in het midden van Juni, volgende op de landingen op de kusten van New York en Florida door de saboteurs in rubberboten, was het Rechtsgebouw voor iedereen gesloten, behalve voor de bevoegde personen. Procureur-Generaal Biddle en generaal-majoor Myron Cramer, advocaat-generaal van het leger, zullen de gevangenen vervolgen. Twee leger-officieren Kolonel Cassus Dowell en Kolonel Kenneth Royall zullen optreden als de verdedigers. Het lot van de acht nazies, waarvan er twee het Noordamerikaanse burgerschap hadden verkregen voordat zij naar Berlijn vertrokken om aldaar de sabotage te leren, is geheel in handen van de militaire commissie en in die van Roosevelt, die de uitslag zal nalezen. Er is geen beroep op burgerlijke rechtbanken (Washington, (AP) 7.7).

DUITSE DUIKBOOT IN HAVEN VAN PORT LIMON.

Het DNB zeide, dat een Duitse duikboot, welke het Noordamerikaanse vrachtschip „San Pablo" te Puerto Limon, Costa Rica, in de nacht van Donderdag laatstleden torpedeerde, de haven binnendrong niettegenstaande „haven- en luchtversperringen en in staat was te vertrekken zonder lastig gevallen te worden" (Berlijn, (AP) 7.7).

ZAL COLOMBIA OOK OORLOG VERKLAREN?

De „New York Times" zeide in een bericht uit Panama: „De mogelijkheid, dat de verkozen President Alfonso Lopez van Colombia en President Roosevelt de quaestie zullen onderzoeken of Colombia oorlog zal verklaren aan de aslanden als resultaat van de duikbootbedreiging in de wateren ten Zuiden van het Panamakanaal, is hier een quaestie van speculatie. Hierop wordt de nadruk gelegd door inlichtingen van de pers en andere betrouwbare bronnen in Colombia, waardoor te kennen wordt gegeven, dat de meerderheid van het Colombiaanse volk zulk een actie zal goedkeuren, met uitzondering van pro-nazie leden van de Conservatieve partij. Vrijwel dezelfde situatie bestaat voor wat betreft de operaties van duikboten in dat gebied als werd onthuld in het bericht omtrent de spionnenorganisatie in het gebied ten Noorden van het Kanaal tot het eiland Cozumel.

Volgens betrouwbare bronnen gebruiken de duikboten de territoriale wateren van Colombia herhaaldelijk en men neemt aan, dat er een verstandhouding bestaat, dat schepen met de Colombiaanse vlag niet zullen worden lastig gevallen. Het schijnt echter, dat de nazies een vergissing hebben begaan met het tot zinken brengen en op meedogenloze wijze beschieten van de schoener „Resolute" nabij het eiland San Andrés. Natuurlijk is het gebruiken van de Colombiaanse wateren door duikboten een schending van de neutraliteit en het pact betreffende de veiligheidszone, welke op de conferentie van Panama getekend werd. De Regering is zich ten volle bewust van de toestand.

In feite heeft Gouverneur Ruiz White van het eiland San Andrés in een vraaggesprek, dat gepubliceerd werd in „El Liberal" te Bogotá, verteld, dat zijn schip werd aangehouden op weg van het eiland naar Cartagena door twee duikboten, die het schip doorlieten, toen de Colombiaanse vlag werd gehesen.

Het blad gaf een overzicht van de berichten over vijfde-colonne-activiteiten, gelijk in „El Liberal" gepubliceerd werd en zeide verder: „Er is weinig kans dat President Eduardo Santos de oorlogsverklaring zal bepleiten, aangezien zijn regeringsperiode binnen twee maanden zal eindigen en zijn internationale politiek is beschreven als een idealistisch van de Panamerikaanse eenheid. Doch het volk kent den verkozen President Lopez goed en ziet naar hem op als een realist op het binnenlandse veld, die waarschijnlijk zal pogen uit te vinden hoe Colombia de Verenigde Staten kan helpen en wat van Colombia verlangd wordt" (New York, (AP) 7.7).

2 SCHEPEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat twee kleine koopvaardijschepen — een Engels en een Noors — in de Caraïbische wateren werden getorpedeerd en dat de overlevenden in een Caraïbische haven aan land zijn gezet (Washington, (AP) 7.7).

Het nieuws van vandaag.

De strijd in Rusland stemt tot somberheid. Er is daar meer gaande dan een simpele inzinking in de strijd, zoals die zich bij elk gevecht van tijd tot tijd voordoet. Het is waar, verloren is de strijd er allerminst, en het gebied dat door de Russen op de Duitsers heroverd is, is nog steeds in Russische handen.

Maar stilstand is achteruitgang en de gevechten, die aan de spoorlijn bij Voronesj worden geleverd, doen den waarnemer inderdaad een ogenblik aan een achteruitgang denken, ook al wordt de verovering, welke de Duitsers zeggen te hebben behaald aan dit belangrijke spoorwegstation, nog niet door Moskou erkend. De Duitsers blijken nog immer nieuwe reserves in de strijd te kunnen werpen. De Duitsers blijken nu alles op alles te zetten om voor de sneeuw gaat vallen de Caucasus te hebben bereikt. Zelfs echter, al halen ze die vóór de winter, dan is onoverwinnelijk Rusland wel een rijk gebied armer, maar nog zal Rusland niet geslagen zijn en kunnen produceren uit de even rijke Oeral, achter welks hechte muren nieuwe industrie-centra zijn opgebouwd.

In Egypte is de toestand stationnair. Behalve enkele schermutselingen, waarbij aan beide zijden wat tanks verloren gingen, behalve een Raf-bombardement op Tobruk en een idem van de Luftwaffe op Malta, is er van dat front weinig of niets te vermelden.

Mexico heeft zijn eerste oorlogsdaad verricht door een duikboot, die in de buurt van Tampico onder de kust voer, met duikbommenwerpers onschadelijk te maken. Mexico's heir is te klein om offensief op te kunnen treden, thans blijkt, dat zijn heir voldoende machtig is om de monsterlange 10.000 kilometer lange kustlijn van dit land, dat 60 maal groter is dan Nederland, te verdedigen. Mogelijk, dat Mexico's daad uitwerking zal hebben op de acht andere Latijns-Amerikaanse republieken, die wel de betrekkingen verbraken, doch geen oorlog verklaarden, behalve Chili en Argentinië, die geen van beide deden.

Of Colombia mogelijk de oorlog zal verklaren, is thans reeds een dringende vraag geworden. Men herinnert zich het torpederen van Colombiaanse schepen; uit een onderhoud, dat Lopez, de verkozen president van Colombia, gisteren met Roosevelt had, proeft men hoe het daar spant. De tegenwoordige president Santos, die over twee maanden zal aftreden, zal vermoedelijk geen oorlog meer verklaren.

In een andere republiek, Costa Rica, toerde een Duitse duikboot de haven van Puerto Limon binnen, torpedeerde een U.S.A.-schip, ging vervolgens heen. Costa Rica's leger van 242 man met 220 muzikanten heeft niets gedaan.

De na-oorlogse periode.

Blijkens de nieuwsberichten wordt er de laatste tijd steeds meer gesproken over de vrede na deze oorlog en het tijdperk, dat daarop volgen zal. In hoeverre de oorlog zelf hierop invloed heeft of reden geeft om te menen dat de vrede spoedig zal aanbreken, willen wij niet overwegen. Wat wij willen beschouwen, is het resultaat van deze oorlog: of wij niet vruchteloos offers zullen hebben gebracht; of de wereld hierna beter zal zijn dan tevoren.

Ons doel is toch niet alleen om den vijand te vernietigen en te onderwerpen. Want als dat tot stand gebracht is, wat dan?

Het Brits-Russisch verdrag, dat kort geleden gesloten werd, heeft hierop slechts gedeeltelijk antwoord gegeven. Dit verdrag was namelijk in het biezonder gericht op Europa, terwijl biezonderheden over de na-oorlogse regeling geheel ontbraken.

Pius' punten en Atlantische Brief als grondslag.

Het verdrag steunde echter op de Atlantische Brief, welke op 14 Augustus 1941 bij de historische ontmoeting van President Roosevelt en Premier Churchill op de Atlantische Oceaan werd samengesteld en dat op zichzelf weer steunt op de 5 punten van Paus Pius XII reeds eerder gegeven. Daarin waren meer plannen vervat voor de regeling na de oorlog. Deze plannen kwamen hierop neer, dat de volken in alle landen moeten leven in volkomen vrijheid, zonder vrees voor agressie van een ander land. Tevens zal een volledige samenwerking tussen alle naties moeten bestaan op economisch terrein met het doel verbeterde arbeidsstandaarden en een economische vooruitgang voor alle volken te bewerkstelligen.

Hoewel deze Atlantische Brief een grote bevrediging wekte in de Verenigde Landen werd hij toch als niet volledig beschouwd en hebben verschillende diplomaten in redevoeringen of anderszins hun meningen te kennen gegeven over de wereldorde na de oorlog.

Vooral over de middelen, waarmede deze orde zal moeten worden bewaard, heeft men nogal eens van mening verschild, omdat het niet meer dan natuurlijk is, dat kwade elementen ook na de oorlog slechts eigen voordeel zullen zoeken, hetgeen over het algemeen slechts gepaard gaat ten koste van anderen.

Handhaving van wraakgedachte wordt oorzaak van nieuwe ellende.

In de eerste plaats zullen toch de overwinnaars elke wraakgedachte ten opzichte van de verliezers opzij moeten zetten. Dit wil niet zeggen, dat de schuldigen voor de rampen, waarin de wereld gedurende al de oorlogsjaren gedompeld is geweest, niet zullen moeten worden gestraft, doch slechts dat het treffen van het verliezende volk door dwangmaatregelen en het ontnemen van zijn verdiensten achterwege moet worden gelaten.

Het doet er niet toe of de verliezers zullen zijn Duitsers dan wel Italianen of Japanners, aangezien elk rassenverschil buiten beschouwing zal moeten worden gelaten en wij niet in de zonden zullen mogen vervallen van onze huidige vijanden.

Niet opdringen van ons systeem aan anderen.

In verband daarmede zal ook elk opdringen van ons eigen sociaal systeem aan den vijand funest zijn. Dit werd treffend geuit door de rede, welke de Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox onlangs gehouden heeft op de Harvard Universiteit.

„Wij zijn van mening" zo zeide hij „dat de democratie de beste grond is waarin wij de menselijke vrijheid kunnen kweken, doch dat behoeft noodzakelijkerwijze niet zo te zijn"

Knox bedoelde hiermede vermoedelijk niet, dat hij het systeem van de democratie niet voor het beste houdt, doch heeft waarschijnlijk willen te kennen geven, dat niet alle volken voor dit systeem rijp zijn. Het Duitse volk bijvoorbeeld zou niet spoedig de democratie omarmen, omdat het — in de eerste tijd althans — niet zal kunnen verdragen een grote vrijheid te hebben zonder hiervan misbruik te maken.

Het Nationaal Socialisme is intussen gebleken de grootste ramp te zijn voor Duitsland. Het heeft het Duitse volk op zodanige wijze bedorven, en de Duitse naam zodanig bij ieder volk in discrediet gebracht, dat jaren nodig zullen zijn om het een opvoeding te geven, zodat het weer een waardige plaats zal kunnen innemen en de internationale betamelijkheid in acht nemen. Het is echter gevaarlijk te menen, dat dit kan worden gedaan door slechts economische methoden toe te passen.

In het nieuw verschenen boek **„The France of Tomorrow"** van Albert Guérard [1]) geeft de schrijver als zijn mening te kennen, dat noch „Mein Kampf" noch het Derde Rijk de producties zijn van een zakengeest. Op zakelijke wijze zal dus niet kunnen worden goedgemaakt wat Hitler en zijn trawanten in Duitsland hebben gewrocht en zal geen nieuwe oorlog kunnen worden voorkomen.

De schrijver heeft daarom een pleidooi geschreven voor een nieuw Europa, dat katholiek zal zijn in de **werkelijke** betekenis, waarmede Guérard bedoelt, dat op een basis van de katholieke godsdienst toch meningsverschillen, ook godsdienstige, zullen kunnen en mogen bestaan. Guérard vergelijkt

[1]) Harvard University Press, Cambridge, U.S.A. $ 3.50, 287 blz.

zijn toekomst-Europa, waarin het katholieke Frankrijk leiding gaf aan Europa en de wereld, zonder dat het katholicisme hierin tot een politiek machtsinstituut werd, waaronder te leven voor niet-katholieken onmogelijk was. „The new Europe will be catholic in the real sense, welcoming diversity, abjuring superiority, rejoicing in being a house with many mansions, confident that, with mutual respect, this house divided can stand......"

Nationalisme is de grootste vijand.

Voor Albert Guérard is nationalisme de grote vijand; niet het kapitalisme, niet het communisme ook niet het fascisme. De doctrine van „mijn land gaat voor, verkeerd of slecht", de verheerlijking van de oude stemmen die oorlog voorspellen, is volgens hem de ziekte van de geest, welke Europa en de wereld in de huidige toestand hebben gebracht.

De schrijver onthult zowel een passie als een grote wetenschap, wanneer hij pleit voor culturele gelijkheid onder de Europese volken, voor het recht van den individu tot zelfbestemming en zelfs voor de aanvaarding van een internationale taal.

Het boek verkondigt verschillende goede meningen, doch houdt zich uitsluitend bezig over de toekomst van Europa en laat de rest van de wereld buiten beschouwing. Als zodanig heeft het daarom geen betrekking op de gebieden buiten Europa. De 5 punten van Pius XII en de Atlantische Brief geven met betrekking daartoe een grotere voldoening aan degenen, die een goede orde zoeken over de gehele wereld.

Een internationale politiemacht.

Gelijk wij hiervoren reeds zeiden, zijn meermalen de middelen besproken, waarmede deze orde zal kunnen worden bewaard. De mening, die de laatste tijd het meest naar voren kwam — en ook door Knox werd gehuldigd — is dat een soort internationale politiemacht zal moeten worden ingesteld, welke ervoor zal moeten zorg dragen, dat een herhaling van de agressie uitblijve.

Het is natuurlijk moeilijk thans reeds de gevolgen te voorspellen, indien een dergelijke strijdmacht worde ingesteld, welke de landen zal dwingen zich te houden aan een internationale wetgeving. Doch indien deze „politiemacht" wordt ingesteld, zal zij zich ook uitsluitend moeten beperken tot het in toom houden van weerbarstige mogendheden, die zich door agressie of anderszins schuldig maken aan overtreding van de internationale wetgeving. Elke inmenging echter in de binnenlandse toestanden van een land zal in dat land de kiem leggen voor opstandigheid op het ogenblik, dat de „politiemacht" het minst waakzaam zal zijn. En dan is natuurlijk een nieuwe oorlog niet te vermijden.

Vanzelfsprekend zullen slechts de overwinnaars in de eerste jaren na de oorlog lid mogen zijn van de internationale Politie, doch onze bescheiden mening is, dat dit niet altijd zo zal mogen blijven en bij het sluiten van de vrede een termijn zal moeten worden gesteld, waarna de verliezende landen ook een plaats zullen mogen bekleden in het Internationale Gezag.

Buitenland.

RUSLAND PRIJST DE CHINEZEN

Bij het ingaan van het zesde oorlogsjaar tussen de Chinezen en de Japanners prees de Sovjet Pers China's „moedige en heldhaftige strijd voor de nationale vrijheid". „Rode Ster" zeide: „Japan verwachtte door bliksemoperaties deze oorlog te beëindigen in een zeer korte periode. De tijd heeft het gebrek aan grondslag en de misvatting van deze verwachting bewezen. Niet een enkele operatie door de Japanners heeft een nederlaag gebracht voor de hoofdmacht van het Chinese leger."

Andere nieuwsbladen zeiden, dat ondanks de tegenslagen tegen het beter uitgeruste Japanse leger de strijdkrachten van Tsjang Kai Sjek haar weerstand hebben doen toenemen en de wil om te overwinnen steeds groter wordt (Moskou, (AP) 7.7).

MEER FRANSE ARBEIDERS NAAR DUITSLAND.

Volgens het Britse nieuwsagentschap moet Pétain in een speech gezegd hebben, dat het noodzakelijk is meer Franse arbeiders naar Duitsland te zenden, opdat de gevangen naar Frankrijk kunnen terugkeren. Pétain zeide: „Het terugkeren van de gevangenen is een eerste noodzaak, als gevolg van het gebrek aan landproducten" (Londen, (AP) 8.7).

ONRUST IN BERLIJN.

Berichten uit Stockholm, welke van Berlijn afkomstig zijn, wijzen op de onrust die daar heerst over de positie van den Duitsen Generaal Erwin Rommel in Egypte. Een correspondent deelde mede, dat Rommels moeilijke positie het gevolg is van het feit, dat hij zijn vermoeide troepen geforceerd heeft tegen de versterkingen van den Britsen Generaal Auchinleck. De hevige aanvallen van de As op Malta duidden waarschijnlijk op convooien, die versterkingen vervoeren naar Rommel (Londen, (AP) 8.7).

SPIONNEN DOODGESCHOTEN.

Het Britse Ministerie van Binnenlandse Zaken deelde mede, dat twee vijandelijke spionnen in de gevangenis van Wands werden ter dood gebracht. Een hunner was Brits onderdaan: Jose Estella Key, 33 jaar en geboortig te Gibraltar en de andere was van Belgische nationaliteit en heette Alphonse Timmerman, 38 jaar (Londen, (AP) 7.7).

WISSELING VAN NOTA'S TUSSEN ARGENTINIË EN DUITSLAND BEËINDIGD.

Ruiz Guiñazú maakte bekend, dat de Argentijnse Regering de wisseling van nota's met Duitsland over de torpedering van de „Rio Tercero" als beëindigd beschouwt. De Minister van Buitenlandse Zaken merkte op, dat Duitsland en Argentinië tegenstrijdige inzichten hebben omtrent de vraag of het schip goed gemerkt was.

Kort voordat Ruiz Guiñazú de verklaring aflegde voor de verslaggevers, confereerde de Duitse Zaakgelastigde Otto Meynan met den Onder-Staatssecretaris Roberto Gache.

Ruiz Guiñazú verklaarde ook, dat Argentinië niet zou volharden in zijn eis voor een ceremoniële geste voor eerherstel aan de Argentijnse vlag, welke was gesteld in de oorspronkelijke nota. Men neemt aan, dat Duitsland dit verzoek van de hand gewezen heeft als ongerechtvaardigd, gezien zijn uitleg, en in strijd met de mentaliteit van Duitsland. Ruiz Guiñazú gaf te kennen, dat de Regering het standpunt van de Duitse verklaring inziet, dat geen opzet bestond om de Argentijnse vlag te schenden, zodat er geen reden meer bestaat om op dit punt aan te dringen (Buenos Aires, (AP) 7.7).

PRESIDENT LOPEZ VERTREKT NAAR WASHINGTON.

De verkozen Colombiaansen President Alfonso Lopez vertrok om 13.30 uur naar Washington waar hij hedenavond de gast zal zijn van Roosevelt op het Witte Huis. Lopez is vergezeld van de oud-ministers Alfonso Araujo, Alberto Jaramillo en Jorge Soto del Corral, Secretaris van de Ambassade te Washington Jose Camacho Lorenzoana en Eduardo Gamba, Vice-Consul in New York. Ook wordt de President vergezeld door zijn zoon en den vertegenwoordiger van het State Department John Morgan (New York, (AP) 7.7).

LOPEZ ARRIVEERT.

De Colombiaanse President Alfonso Lopez arriveerde per trein uit New York om 17.44 E.W.T. voor een officieel bezoek als gast van Roosevelt (Washington, (AP) 7.7).

ROOSEVELT ZAL MET LOPEZ SPREKEN.

Den verkozen Colombiaansen President Lopez beschrijvende als een oude vriend zeide Roosevelt op zijn persconferentie, dat hij hedenavond een flinke bespreking met hem zal hebben op het Witte Huis.

Roosevelt onthulde de plannen voor de ontvangst van Lopez in antwoord op vragen, die hem door de verslaggevers gesteld werden. Hij zeide, dat er een informeel staatsdiner zou zijn, waaraan ongeveer 18 mannen zouden deelnemen. Na het diner zouden zij een goede bespreking hebben. Vervolgens zou men films gadeslaan van de oorlogsproductie, van het leger, de marine en de maritieme commissie, samen met enkele van Donald Duck en Mickey Mouse. Tenslotte — zo zeide de President — zouden hij en Lopez waarschijnlijk spreken tot 1 of 2 uur in de morgen (Washington, (AP) 7.7).

NIEUWE MOTOR VOOR DUIKBOTENJAGERS.

Een spoedige machtige nieuwe phase van de anti-duikbotenoorlog aankondigende, maakte de Marine bekend, dat een lichte uiterst snelle Dieselmotor is gemaakt, speciaal voor gebruik in duikbotenjagers. De machine is reeds in massa-productie. Zij is ontwikkeld als resultaat van meer dan 20 jaren van proefnemingen, waarmede werd begonnen na de vorige oorlog. De Marine is van mening, dat de nieuwe motor de lichtste ter wereld is voor de Oceaandienst. Hij neemt ongeveer een-derde van de ruimte in beslag van de meest succesrijke vroegere Dieselmotoren met dezelfde paardenkracht, „dezelfde snelheid en praestatie". Cijfers werden geheim gehouden. De Marine maakte ook de uitvinding bekend van een nieuwe verstelbare propellor voor duikbotenjagers, waardoor de schepen een grotere manoeuvreerbaarheid krijgen (Washington, (AP) 7.7).

VICE-ADMIRAAL OLDENDORF OP TRINIDAD.

Trinidad nam in belangrijkheid toe wat betreft marine-operaties in de Caraïbische Zee met de verklaring van U.S.A.-marine autoriteiten, dat Vice-admiraal Jesse Oldendorf op Trinidad is aangekomen, alwaar hij is benoemd als Commandant van marine-operatie basis van Chaguaramas (Port of Spain, (AP) 8.7).

LUCHTALARM.

Ouders blijft thuis.
Haalt geen kinderen uit de school.

NEDERLAND.

KONINGIN NAAR NEW YORK.

In het begin van de volgende week zal Koningin Wilhelmina naar New York gaan. Zij zal logeren in Hotel Waldorf Astoria. H.M. zal in tegenwoordigheid van hoge autoriteiten door burgemeester LaGuardia worden ontvangen en Zij zal in diens officiële woning het noenmaal gebruiken. Dezelfde avond heeft in het hotel Astor een receptie voor Nederlanders en oud-Nederlanders plaats.

De volgende morgen zal H.M. het Nederlandse zeemanshuis en de kerk bezoeken en vervolgens weer naar Lee vertrekken (New York, G.P.D. 8.7).

KONINGIN WILHELMINA WAST ZICH MET EEN SPONS.

Koningin Wilhelmina der Nederlanden bij Haar dochter, Prinses Juliana, op bezoek, ging winkelen in het kleine stadje Lee, Mass.

„Goede morgen, Koningin", zeide de winkelier en de Koningin van het land, waar het volk zijn huizen met zeep en water schrobt, kocht een spons. „Ik ben nog van de oude stempel", verklaarde Zij. „Iedereen gebruikt een wasdoekje, maar Ik houd van een spons als Ik een bad neem."

Zij ging vervolgens naar een meubelzaak.

„Goede morgen Majesteit", zeide de meubelman. De Koningin vroeg de prijzen van het zeil en kocht een goedkope soort. Het was voor de vloer van de badkamer; Haar kleindochtertjes spartelden overal het water rond.

Zij ging naar den drogist.

„Goede morgen, Mevrouw", zei de drogist. De Koningin kocht wat zeep en enige pakjes wasvlokken.

Daarop vertrok Zij, zoals Zij gekomen was, in een grote gepantserde auto, een wagen vol bewakers er voor en een andere er achter. („Time")

ZUIVELINDUSTRIE VERNIETIGD.

Steeds meer koeienvlees naar Duitsland.

Uit Londen komt het bericht, dat de Duitsers in Nederland een nieuw systeem hebben uitgedacht om hen in staat te stellen tenminste 22.000.000 kilo vet en vlees en misschien zelfs wel het dubbele aan Nederland te ontroven. Dit systeem is dan natuurlijk ook vernietigend voor de zuivelindustrie.

Het systeem werkt als volgt: 75.000 hectaren weiland moeten worden omgeploegd en daar moet raapzaad op worden gebouwd. Het beploegen van 75.000 hectaren weiland betekent dat tenminste 100.000 jonge koeien moeten worden geslacht en dat betekent 22.000.000 kilo vlees en vet voor Duitsland. Op deze wijze wordt de toch reeds zo sterk verminderde veestapel weer met een derde verminderd. De raapzaadcultuur is bovendien ook in deze zin zo biezonder schadelijk, omdat het tussen 2 en 5 jaar duurt eer het omgeploegde land weer tot weiland kan worden gemaakt en in de tweede plaats is het een zeer moeilijke cultuur.

De groente is nu zo schaars geworden, dank zij der Duitse plundering, dat binnenkort daarvoor ook rantsoeneringen zullen worden vastgesteld. En dat in het land, dat „de tuin van Europa" heet (Londen, G.P.D. 8.7).

ALLE JODEN WEG UIT NEDERLAND.

De „Essener National Zeitung" (Goerings blad) deelt mede, dat in de naaste toekomst alle Joden uit Nederland zullen worden verwijderd. Waar zij zullen worden heen gedreven, wordt niet vermeld. Enige tientallen arbeiders, die weigerden zich medisch te laten keuren voor tewerkstelling in Duitsland, hebben twee maanden gevangenisstraf gekregen (Londen, G.P.D. 8.7).

Comité Pro-France Libre.

Eerlijke propaganda voor de Vrije Franse zaak, doel van Comité Pro-France Libre op Curaçao.

Bekendmaking De Gaulle's doeleinden in Curaçao.

„Wij zullen trachten te voorkomen, dat het gevoelen van het Curaçaose volk zich tegen het Franse volk kere", verklaart Voorzitter Max Frederik Henriquez.

Opneming van Curaçao in de Vrije Franse belangensfeer Mexico, Colombia, Venezuela, Trinidad.

Werken aan de bevrijding van Frankrijk.

Gisteren vermeldden wij, hoe hier met de machtiging van Generaal Charles De Gaulle en met toestemming van de Nederlandse Autoriteiten een Vrij Frans Comité werd opgericht, onder voorzitterschap van den Heer Max Frederik Henriquez, den schoonzoon van Bankdirecteur Joseph Alvares Correa alhier, en die zoals bekend, jarenlang in Frankrijk woonde.

Bij een onderhoud, dat een Amigoeman met den Heer Henriquez had, deelde deze mede, dat het doel van dit Comité is de belangen van de Vrije Fransen te behartigen en hier propaganda te maken voor de Vrije Franse zaak. De wijze van werken van het Comité is nog niet geheel en al vastgesteld en de tijd zal leren hoe dit zal geschieden. Een der voornaamste taken zal echter zijn te zorgen voor een goede voorlichting omtrent de doeleinden, welke door De Gaulle en zijn volgelingen worden nagestreefd. Zo men weet, werd onlangs hierover een manifest uitgegeven te Londen, de volledige text waarvan het Comité spoedig alhier zal verspreiden.

Er heeft soms hier de neiging bestaan — zo zeide de Heer Henriquez — om het Franse volk de schuld te geven van hetgeen na de wapenstilstand in Frankrijk is geschied. Hierbij vergeet men dat het slechts een handjevol verraders is, dat met den vijand heult en dat het Franse volk zelf niets liever wenst dan de overwinning der Geallieerden. Wij zullen nu trachten te voorkomen, dat het gevoelen van het Curaçaose volk zich tegen het Franse volk kere.

„De Gaulle is geen aspirant-dictator".

Tevens zal moeten worden gewaakt tegen invloeden van de vijandelijke propaganda, welke dikwijls De Gaulle als een aspirant-dictator heeft willen voorstellen of heeft willen doen voorkomen alsof de Vrije Fransen onder de Geallieerden niet worden vertrouwd.

Als voorbeeld haalde de Heer Henriquez aan hoe de Duitsers hadden beweerd, dat de Vrije Fransen onlangs bij de slag in de Libyse woestijn door de Engelsen niet van voldoende benzine en ammunitie waren voorzien. Gij weet wel hoe schitterend de Vrije Fransen bij Bir Hacheim onder Generaal Pierre Koenig hebben standgehouden en hoe zij door de Engelsen werden geprezen. Als bewijs echter dat de Duitsers weer leugens hadden rondgestrooid toonde de Heer Henriquez ons een verklaring van Generaal De Gaulle waarin werd gezegd, dat bij de terugtrekking een grote hoeveelheid benzine werd opgeblazen om te voorkomen, dat die in handen van den vijand zou vallen.

De weinige Fransen van Curaçao staan achter De Gaulle.

De Heer Henriquez deelde ons mede, dat het Comité op Curaçao in contact zal blijven met den Vrijen Fransen Vertegenwoordiger in Colombia, den Heer Lionel Vasse. Deze zorgt voor de Vrije Franse belangen in Colombia, Venezuela en Trinidad en zal waarschijnlijk ook Curaçao tot zijn arbeidsterrein gaan betrekken. Op Curaçao zijn echter zeer weinig Fransen en de weinige die er zijn, staan geheel achter de Vrije Franse zaak.

Het Comité zal ook voortdurend in verbinding staan met den Heer Jacques Soustelle, den Vrijen Fransen Vertegenwoordiger in Mexico.

Hulp aan Franse zeelieden.

De Heer Henriquez deelde nog mede, dat nu en dan Franse tankschepen Curaçao aandoen en dat het Comité zal trachten den bemanningen van deze tankers zoveel mogelijk hulp te verschaffen. Het zal echter bij hulp verstrekken blijven en geen afbreuk zal worden gedaan aan het gezag van hen, die de operaties van deze schepen leiden.

Onder de burgers van Curaçao bevinden zich personen, die zich interesseren voor de pogingen van de Vrije Fransen om Frankrijk weer te herstellen in de positie, waarop het recht heeft en die door geldelijke bijdragen het Comité zullen steunen. Evenwel zullen giften van anderen zeer welkom zijn, omdat elke bijdrage de weerstand tegen de Duitse overweldigers van Frankrijk sterker maakt.

CURACAO

TELEGRAMMEN AAN PRINS BERNHARD.

Z.E. de Gouverneur had ter gelegenheid van Prins Bernhards verjaardag aan dezen, aan H.M. de Koningin en aan Prinses Juliana mede namens Curaçao's bevolking telegrafische gelukwensen gezonden. Daarop zijn telegrammen van hartelijke dankbetuiging zowel aan den Gouverneur persoonlijk als aan de bevolking van Curaçao terug ontvangen (Willemstad, G.P.D. 8.7).

AFSCHEID VAN MEVROUW WOUTERS.

Het dagelijks bestuur van de Koningin Emmastichting: Mevrouw Arends, Mevrouw Bonne en Mejuffrouw M. de Lannoy, heeft gistermiddag de erevoorzitster, Mevrouw Wouters, bezocht en deze een album met foto's van Zaquito aangeboden. De foto's zijn genomen door dr. Ph. J. Hartz en het album is door de Fraters vervaardigd (Willemstad, G.P.D. 8.7).

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal:** Zondag 12 Juli, 15.15 uur E.D.O. — Tropials; 16.30 uur C.S.R. — Vitesse.

Atletiek: Van de Sportvereniging „Villa Maria" werd een uitnodiging ontvangen om deel te nemen aan de 10 km. wedstrijd op 2 Augustus as.

— **Curaçaose Postzegel Vereniging:** Op Zondag 12 Juli as. om 10.00 uur wordt er een gewone ledenvergadering gehouden in het Logegebouw „De Vergenoeging".

K.N.I.L.M. VLIEGER AANGEKOMEN.

Op 27 Juni arriveerde te Curaçao na een lange reis via Australië en Midden Amerika, de Heer P. Badings, vergezeld van vrouw en dochtertje.

De Heer Badings, welke enige jaren als gezagvoerder bij de K.N.I.L.M. in Oost Indië heeft gevlogen, komt thans in dienst van de K.L.M. en zal binnenkort op de diverse lijnen vliegen.

Deze uitbreiding van het K.L.M.-vliegerscorps komt niet alleen der K.L.M. zelf, doch indirect ook ons aandeel in de oorlogsbehoeften der Verenigde Volken zeer ten goede.

RODE KRUIS.

Transportcolonne.

Vrijdag 9 Juli as. om 19.30 uur bijeenkomst in de Centrale Post voor alle leden.

Van de Fronten.

DE VASTE WIL OM TE OVERWINNEN.

De activiteiten aan de Noordelijke sectoren aan het Russische front namen toe waar de weersgesteldheid gunstig geworden in de late lente. De Duitsers gebruiken rookgordijnen als dekking en vielen met tanks en infanterie aan aan het front bij Kalinin. Zij beweerden twee wegen te hebben genomen, doch de Russen deelden mede, dat de tanks van de infanterie hadden afgesneden door tegenaanvallen en den vijand onmiddellijk bestreden. De Duitse lucht-activiteit verminderde aan dit front met slechts ongeveer zeventig vliegtuigen dagelijks in de lucht. Men deelde tevens mede, dat de nazies pogingen aanwenden om hun posities aan het Noordwestelijke front te verbeteren bij plaatselijke gevechten tussen de infanterie, artillerie en luchtmacht. In het hoge Noorden gingen de Duitsers door met hun pogingen om de Sovjet-verbindingslinies in de Poolstreken te bombarderen. Gemeld wordt, dat de nazies gedurende de laatste dagen do... vijnen vliegtuigen hebben verloren „Rode Ster" zeide, dat de slag aangaat dat „het gevaar dat over ons land hangt niet is verdreven, dat de bedreiging van de onafhankelijkheid en vrijheid en het bestaan van het volk van de Sovjet Unie er nog steeds is".

Herinnerend aan de oorspronkelijke Duitse plannen om een gemakkelijke overwinning te behalen op de Sovjets, die echter schipbreuk geleden hebben, en de groeiende sterkte der Geallieerden, terwijl de Duitse afneemt, verklaarde „Rode Ster": „De perspectieven van de oorlog zijn veel gunstiger geworden voor de Sovjet Unie, Groot Britannië en de Verenigde Staten, en ongunstiger voor Duitsland, zijn geallieerden en vazallen".

Het blad waarschuwde echter dat de condities voor een overwinning niet vanzelfsprekend een overwinning met zich meebrengen. Het lot van de natie zal niet beslist worden achter de zeven muren, maar op de slagvelden door onze eigen wil voor de overwinning, onze zelfopofferende inspanningen en onze heroïsche strijd. Niemand zal die voor ons beslissen" (Moskou, (AP) 7.7).

GEPLAVEID MET DUITSE DODEN.

Een Tass-bericht zeide, dat de Russische weerstand de lijn van de Duitse opmars plaveidde met nazie-doden. „Volgens berichten, die ons bereiken over de frontlinies zijn reeds 6 treinen met een totaal van 247 wagons, die volgepakt zijn met gewonden, naar de Duitse achterhoede gezonden". De correspondent van Tass zeide, dat de Russische terugtrekking in de buurt van Voronesj de „bedreiging wegneemt van een Duitse flankaanval". Hieraan voegde hij toe, dat de Russen hun posities verbeterd hebben en de plannen van het Duitse Commando hebben gedwarsboomd. In een bericht verzonden uit Voronesj zeide hij, dat de Russen den vijand weerstaan vanuit vastgestelde posities en dat „de omstandigheden hier uiterst moeilijk zijn" (Moskou, (AP) 7.7).

DE GEVECHTEN OP DE KRIM.

Een speciale bekendmaking van het Duitse Hoofdcommando zeide, dat in operaties op de Krim, aanvangende op 21 September 1941 en eindigende met de bestorming van Sebastopol, de Russen 430.000 gevangenen verloren, 1198 tanks en 2102 kanonnen. Het Hoofdcommando beweerde: „Verklaringen van gevangenen bevestigen, dat de weinige personen die ontsnapten, enkele hoge officieren en Commissarissen waren en in de eerste dagen van de aanval enkele scheepsladingen met gewonden." Aan Duitse zijde zouden 872 officieren en 23.239 onder-officieren en manschappen zijn verloren (Berlijn, 7.7).

EEN VERSLAG VAN DE STRIJD.

Een correspondent van „Rode Ster" telegrafeerde een dramatische beschrijving van de strijd ten Westen van Voronesj. Hij zeide dat na een regenachtige nacht welke de steppen schoon gewassen en fris liet, de Russische troepen, die in het welriekende gras lagen, vanuit de struiken lagen toe te kijken, terwijl de vijand zich samenhoopte in de nabijliggende ravijnen. Een volledig Duits regiment infanterie in hemdsmouwen, welke schouder aan schouder marcheerde in drie gesloten gelederen, rukten toen op over het niemandsland als op een parade en vuurde met de automatische geweren terwijl het naderkwam.

De correspondent zeide, dat de Russen wachtten tot de Duitsers zich vlak bij hun loopgraven bevonden en toen een hevig mortier- en machinegeweervuur openden op de vijandelijke gelederen. Het Duitse regiment werd uitgeslagen met hevige verliezen (Moskou, (AP) 7.7).

RUSSISCH TEGENOFFENSIEF.

Berichten uit Vichy zeiden, dat volgens mededeling van het officiële Franse agentschap een fel Russisch tegenoffensief te Izyum en Kupyansk de Duitsers heeft teruggedreven over de rivier Krasanaya (Londen, (AP) 7.7).

DE GEVECHTEN BIJ VORONESJ.

Het Duitse communiqué, dat werd omgeroepen door de Duitse radio's, deelde mede, dat de Duitsers de opening, die zij onlangs hebben gemaakt in de Russische linies tussen Charkov en Kursk, hebben verbreed. De Russische tegenaanvallen ten Noord-Westen van Voronesj hebben gefaald. De Sovjets gaan door met hun aanvallen ten Noorden en Noord-Westen van Orel (Berlijn, (AP) 8.7).

DE DUITSE AANVAL VERSLAPT.

Het Russische leger, die nieuwe verdedigingslinies betrokken heeft en op hevige wijze tegenaanvallen onderneemt, schijnt de Duitse opmars in de streek van Voronesj langzaam te dwingen. De „Rode Ster" schrijft: het is weliswaar met grote moeite, maar toch lukt het den Russischen troepen de druk van den vijand weerstaan. De Duitse eis, dat Voronesj genomen is, wordt nog niet bevestigd (Moskou, (AP) 8.7).

Een militaire commentator in Engeland zeide, dat er nog geen bevestiging gekomen is over de val van Voronesj, alhoewel er weinig twijfel over bestaat, dat de Duitsers de rivier de Don bereikten op verschillende punten en daar ook bruggen gelegd hebben. Ook over de Russische aanvallen bij het front van Orel was niets bevestigd (Londen, (AP) 8.7).

Het middernachtelijk communiqué van de Russen deelt mede, dat op 7 Juli een hevig gevecht gaande was ten Westen van Voronesj in de Zuidwestelijke richting van Staro Oskol. Op de andere fronten had niets belangrijks plaats (Moskou, (AP) 8.7).

DE GEVECHTEN BIJ EL ALAMEIN.

Harry Crockett seint uit Caïro:

Terwijl de Britse en Noordamerikaanse bommenwerpers de verbindingslinies en scheepvaart van de As bombardeerden, beperkten de grondstrijdkrachten zich hoofdzakelijk tot het over en weer beschieten met de zware artillerie langs het uitgestrekte front, dat ten Zuiden en ten Westen loopt van El Alamein. Het effect van de gezamenlijke bombardementen wordt definitief beschouwd in het voordeel van de Geallieerde troepen. De ontmoetingen tussen de infanterie gedurende de dag waren betrekkelijk weinig en licht. Beide partijen nemen naar het zich laat aanzien een korte rusttijd, hangende verdere grote ontwikkelingen en klaarblijkelijk pogende zich een weg te banen met de artillerie of nieuwe voortgang te maken.

De Duits-Italiaanse beweging naar het Zuiden en naar het Westen laat duidelijk uitkomen, dat zij op hun hoede zijn voor een Britse aanval uit de richting van de Qattara-inzinking. Maar terwijl de As-strijdkrachten zich verplaatsen langs het ± 48 km. lange front, hetzelfde deden ook de Britse, Zuidafrikaanse en andere Geallieerde troepen en gaven zij den vijand zodoende geen rust.

Vliegers slaagden er weer in ME 109's en zware vijandelijke bommenwerpers te beschadigen. Gedurende de dag was het in de lucht niet zo gespannen als enige dagen geleden, al was er nogal veel activiteit (Caïro, (AP) 7.7).

DE STRIJD IN EGYPTE.

Het Britse communiqué deelt mede, dat in het gevechtsveld bij El Alamein de Britse patrouilles en bewegelijke colonnes den vijand ontmoetten, die de gehele dag onderhevig waren geweest aan een hevig bombardement van de Britse luchtmacht.

In de Noordelijke streek vernietigden de Britse patrouilles enige vijandelijke tanks en namen zij een aantal gevangenen. De Britse gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers verhoogden hun inspanningen boven de gevechtsstreek en wierpen voltreffers af op voertuigen, kanonnenstellingen en veroorzaakten oliebranden.

Lichte bommenwerpers veroorzaakten eveneens hevige ontploffingen en branden. Drie vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten. In de afgelopen nacht vielen middelgrote bommenwerpers van de Raf met succes Tobruk aan. Op 7 Juli ging de vijand door met luchtaanvallen op Malta. Hierbij werden door de Britse gevechtsvliegtuigen 9 as-vliegtuigen naar beneden geschoten. Tijdens al deze gevechten in de woestijn en bij Malta verloren de Britten 8 gevechtsvliegtuigen, waarvan 6 vliegers nog gered werden (Caïro, (AP) 8.7).

GEEN HEVIGE AANVALLEN.

Aan beide zijden van de strijdende partijen in Egypte werden geen grote aanvallen ondernomen, alhoewel de Britse patrouilles en luchteenheden gedurig doorgingen de Duitsers af te straffen en schade te berokkenen. Op het ogenblik wordt de vijand met rust gelaten. Beide partijen schijnen haar posities in orde te brengen voor de beslissende slag, die verwacht wordt ieder ogenblik te kunnen losbarsten (Londen, (AP) 8.7).

LUCHTACTIVITEIT IN BIRMA.

Het communiqué van het Hoofdkwartier van de Britse Luchtvaart luidde: „Vijandelijke troepenconcentraties in het Noorden van Birma te Kalemyo bij de Tsjindwin-rivier werden door de Royal Airforce gisteren gebombardeerd. Een voltreffer werd geplaatst op een groot gebouw. Andere bommen vielen in het doelgebied. Later voerden onze bommenwerpers met machinegeweervuur aanvallen uit op andere gebouwen. Al onze bommenwerpers keerden terug" (New Delhi, (AP) 7.7).

ACTIVITEITEN VAN DE RAF.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte het volgende bekend: „In de afgelopen nacht legden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando mijnen in vijandelijke wateren. Vliegtuigen van het Kustcommando vielen de vijandelijke scheepvaart nabij de Nederlandse kust aan. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 8.7).

DUITSERS BESCHIETEN ENGELSE KUST.

De Duitse en Britse kanonnen, die langs het Nauw van Calais zijn opgesteld, beschoten elkaar hedenmorgen vroeg gedurende meer dan een uur. Het bombardement was het eerste dat gedurende vele weken door de Duitsers werd gedaan op de Zuidoostelijke kust van Engeland. Dover had een alarmsignaal, doch er zijn geen berichten van de Zuidoostelijke kust over ongevallen en schade aan eigendommen (Londen, (AP) 8.7).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **New York:** De Berlijnse radio zeide in verband met het tot zinken brengen van de „Rio Tercero", dat de Wilhelmstrasse Woensdag kennis had genomen van de verklaring afgelegd door den Argentijnsen Minister van Buitenlandse Zaken. Opgemerkt werd, dat de goede wil en het goed vertrouwen aan beide zijden geholpen had om het incident op vriendschappelijke wijze op te lossen.

— **Parijs:** Laval vertelde een groep arbeidersleiders, dat hij een nieuwe republiek in Frankrijk wil opbouwen. Ik doe een beroep, zo zeide hij, op uw hart en uw edelmoedigheid en ik beloof u wederkerig, dat ik uiteindelijk een nieuw socialisme en een nieuwe republiek zal stichten. Later op de dag keerde Laval naar Vichy terug, waar hij een onderhoud had met Pinkny Tuck, den eersten secretaris van het gezantschap der Verenigde Staten.

— **Washington:** Een lid van de Interamerikaanse conferentie betreffende de economische systemen en de financiële toezicht deelde mede, dat de eerste week van de bijeenkomst in een atmospheer van volkomen harmonie verliep. Het verloop der vergaderingen is bevredigend en men is het er over eens, dat de handels- en financiële invloed van de as in de beide Amerika's moet verdwijnen.

— **Londen:** Dingle Foot, de parlementaire secretaris van het Ministerie van Economische Oorlogvoering, deelde in het Lagerhuis mede, dat de Regering gelooft, dat Spanje zich plichtsgetrouw houdt aan de overeenkomst van 1940 om geen olie uit te voeren, die zij uit de Verenigde Staten ontvangt. Foot zeide, dat de olie-expert, die toegevoegd is aan het gezantschap der Verenigde Staten te Madrid, tevreden is over het gebruik van de olie.

Het Godsdienstprobleem in Oost Azië.

Het Godsdienstprobleem in Oost-Azië is door de huidige oorlog plotseling zeer actueel geworden. In „Kultuurleven" heeft Dr. H. Penzel indertijd een bondig overzicht gegeven van de pogingen welke in de loop der eeuwen gedaan zijn door de R.K. Kerk om Japan te bekeren. Aan dat artikel is een en ander in het volgende stuk ontleend:

Het eerste Christendom was Nestoriaans.

Het is 1300 jaar geleden, dat de eerste christelijke missionaris, de Nestoriaanse bisschop Alopen, in China (Sianfoe) aankwam. Deze gebeurtenis wordt in het Rijk van het Midden onder de christenen gevierd.

De Nestoriaanse Kerk was een twijg van de grote Oosterse tak van het christendom, die reeds in de allereerste eeuwen na Christus in Syrië was ontstaan. Van daaruit drongen de missionarissen dezer Kerk Centraal Azië binnen. Later werden zij door Tamerlan en de Turkse volken bijna allen verdreven en het christelijk geloof werd uitgeroeid. Een kleine rest is tot heden nog in Koerdistan behouden gebleven en wel met een eigen patriarch in Mosoel.

Deze twijg der Kerk heette Nestoriaans, omdat zij de leer van Nestorius een priester van Antiochië, die in het jaar 428 patriarch van Constantinopel werd, had aangenomen. Nestorius had bepaalde leerstellingen over de goddelijke en menselijke natuur van Jezus Christus verkondigd, die op het Concilie te Ephesus in het jaar 431 veroordeeld werden. Intussen hadden zijn aanhangers echter reeds Perzië en Mesopotamië voor hun geloof gewonnen.

Bijbelvertaling in het Chinees ± 650.

Het was onder de heerschappij van keizer T'ai Soeng, dat in het jaar 635 Alopen van Bagdad naar Sianfoe kwam, dus langs dezelfde weg, waarlangs de Chinese zijde reeds sinds de tijd rond 100 na Christus' naar Rome kwam en Marcus Aurelius Antonius zijn eerste gezantschap naar den keizer van China liet trekken. Of dit ooit in het land van bestemming aankwam, heeft men tot nu toe nog niet kunnen vaststellen. In ieder geval werd Alopen terstond door een edict gemachtigd, zijn leer te verbreiden en al spoedig kreeg hij ook de opdracht, de H. Schrift in het Chinees te vertalen. In weinige decennia was het Nestoriaanse christendom in heel West-China verbreid. Het beroemde Syrisch-Chinese steenmonument dat in de toenmalige hoofdstad Tsj'ang An (het tegenwoordige Sianfoe) in het jaar 781 was opgericht, vertelt ons nog van het grote aanzien van het christendom in het China van die tijd. Het Boeddhisme, dat in China reeds een zekere traditie bezat, en zich in de grootste sympathie verheugde, betekende voor de Nestoriaanse missionarissen nauwelijks een hindernis.

Een andere missiegolf der Syrische Kerk ging rond die tijd vanuit Beit-Abee in Assyrië over Turkestan naar Mongolië tot de Oeigoeren. Zo kon het Christendom in Midden-Azië tezelfder tijd gelijke successen boeken als in Midden- en Noord-Europa.

Vervolgingen.

Met de val van de Tang-dynastie (906) begon de eerste periode van christenvervolging. Het geloof verdween in China, alleen in Mongolië kon het zich nog langere tijd handhaven. In het jaar 1007 of 1009 werd de koning der Mongolen door den patriarch van Merw gedoopt.

De derde missiegolf kwam onmiddellijk na het vrijgeven van het midden-Europees gebied door de Mongoolse legers. Toen Dsjingis Khan († 1227) aan de macht kwam, was het christelijk rijk der Oeigoeren met de hoofdstad Toerfan in het Mongoolse wereldrijk opgegaan. De Oeigoeren waren vroeger aanhangers van het Manichaeisme, een eigenaardig mengsel van Zoroastrianisme en Christendom. Zij werden door de Kirgiezen van hun vroegere woonplaats in het tegenwoordige Buiten-Mongolië naar Chinees Turkestan verdreven. Uit dit volk nu kwamen in het grote rijk de regeringssecretarissen en de ambtenaren. Zo kwamen deze christenen ook naar China. Marco Polo (1254-1323) vond christelijke gemeenten in Samarkand, Kasjgan, Yarkand, Toerfan, Sachow, Soechow Kanchow, Kanchow. Liangchow, Sining, Ninghsia, Kweihoea, Yunnanfoe Hochië, Yangchow, Tsjekiang, Hangtsjou, in Peking, het toenmalige Kamboeloec, en in de provincies Sjansi en Sjantoeng.

Missie-ijver der geestelijke orden.

Leden van de toen pas gestichte orden der Franciscanen en Dominicanen streefden naar de verwezenlijking van de toentertijd levende kruistochtidealen en besloten als missionarissen naar Midden-Azië te trekken. In 1246 kwam in Karakorum, de hoofdstad van het Mongools wereldrijk, de eerste pauselijke diplomatieke missie aan. In 1252 stichtte paus Innocentius IV de Societas fratrum peregrinantium propter Christum, de voorgangster van de „Propaganda fide". De ruime opvattingen der Mongoolse heersers droegen in belangrijke mate bij tot het snelle succes van de katholieke missie. De bekende Franciscaan Johannes van Montecorvino begon de reis naar Oost Azië in 1289 en arriveerde over Tebris en Indië in 1294 in China. Ondanks zekere wrijvingen met de reeds bestaande Nestoriaanse kerkgemeenten had hij al spoedig als aartsbisschop zes bisdommen onder zich. Met de val van de Mongolen-dynastie in China verloor de katholieke Kerk het recht van verdere geloofsuitbreiding. In Oost Turkestan verdrongen de binnenvallende Tartaren het christelijk geloof geheel en al. In China zelf vielen de laatste parochies in het begin van de 15e eeuw uiteen.

Franciscus Xaverius.

De vijfde poging tot missionering begon na de vestiging van de eerste handelsnederzettingen der Portugezen in Oost Azië. Met dit tijdperk is de naam van de Jezuïeten heel nauw verbonden, niet alleen omdat deze orde de beslissende betekenis van het Verre Oosten voor het Roomse wereldrijk zo juist begreep en reeds een jaar na officiële erkenning (1540) door de H. Stoel, zijn besten man, Franciscus Xaverius, naar Goa en Japan gezonden had, maar vooral ook om het feit, dat zij zich bij hun arbeid in het Rijk van het Midden sterk aanpaste aan de Chinese vormen en gebruiken. De Kerk echter besliste ten gunste van de Latijns-Westerse verschijningsvorm der Kerk.

Missiepractijk der Jezuïeten.

Op phychologisch heel fijn gevoelde wijze maakten de Jezuïetenpaters van de wiskunde, natuurkunde en astronomie (de lievelingsvakken der Chinese keizers) gebruik, om het den Chinezen duidelijk te maken, dat er tussen de Chinese en katholieke universaliteitsgedachte geen belangrijk verschil bestond. Zij verzetten zich daarom ook niet sterk tegen de verering van Confucius en de voorvaderencultus. Zo waren het de ruimhartigheid in de opvatting van de leer, de eminente kennis van astronomie, natuur- en wiskunde, de virtuoze beheersing van de landstaal en het aanvaarden van de inheemse zeden en klederdracht, die den Jezuïeten in China een succes verzekerden, waarvan wij de draagwijdte met het oog op de mogelijke gevolgen voor de wereldpolitiek nog niet voldoende beseffen. Door hun studie van de geschiedenis, de philosophie en de Oostaziatische talen werden zij de grondleggers van de sinologie.

De Franciscanen en Dominicanen, die tussen 1620 en 1630 met de missiesuccessen der Jezuïeten kennis maakten, dienden bij de H. Stoel een klacht in vanwege hun vrijzinnigheid in de opvatting van de christelijke leer. De Paus desavoueerde tenslotte de Jezuïeten.

Na de dood van K'ang-sji werd de christelijke leer vanwege haar onverenigbaarheid met de Chinese volksopvattingen en niet-erkenning van de Confusciusverering en dus vanwege haar „staats-vijandige" houding vervolgd en vernietigd. Slechts enkele Jezuïeten mochten om hun wetenschappelijke en technische bekwaamheden in Peking blijven. Zij wisten zich daar tot het jaar 1823 te handhaven. Twintig jaar later begon toen na de opiumoorlog en de aan China door de Westerse machten opgedrongen verdragen de laatste moderne missieperiode.

Aan het werk van de Jezuïeten is het te danken, dat deze verre Oostaziatische wereld reeds vóór bijna 350 jaren in Europa bekend werd. De centralen van hun sinologische onderzoekingen vestigden zij in Parijs en Zikawei (Hsutsjiawei) bij Sjanghai. De oppositie der andere missionerende orden en het feit, dat de Europeanen zich slechts oppervlakkig met dit Aziatische cultuurgoed bezighielden, maakten, dat de Chinese geest en de Chinese cultuur geen grotere invloed kregen op het Westen. Vooral daardoor kreeg Europa geen innerlijke verhouding tot den Oostaziatischen mens. De grote werken, beginnend bij de in 1714 verschenen vertaling van alle Chinese classieke schrijvers door Pater Noel en eindigend bij het zestien delen omvattende werk van de „Missionarissen van Peking" over „de geschiedenis, wetenschappen, kunsten, zeden en gebruiken der Chinezen" verzonken ongekend in het stof der bibliotheken.

Het Latiniseren bleek ongunstig.

De desavouering der Jezuïeten en de beslissing ten gunste van de Latiniteitsgedachte brachten der Kerk in het Oosten geen voordeel. Er moest eerst Paus Pius XI komen, vóór met het oog op de verdere zeer gevaarlijke verschrompelingsverschijnselen aan het lichaam der Kerk de consequenties uit dit inzicht getrokken werden. De bevoorrechte positie van het Latijn als kerktaal wordt hier en daar reeds opgegeven. De Oud-Slavische ritus wordt ondanks Poolse angsten (Oekraïne en Roethenië) zorgvuldig bewaard, de oud-christelijke riten van de Voor-Aziatische Kerken worden geheel onveranderd gelaten, als zij zich bij Rome aansluiten. Voor het missiewerk in het Verre Oosten wordt nu de grondslag gelegd voor een geheel nieuwe priesterstand, waarbij met de Aziatische psyche geheel anders rekening gehouden wordt.

Nieuwere banen.

In navolging van de Boeddhistische voorbeelden moet in de seminariën meer gelet worden op de eenvoud in de levenswijze en moet er een soort katholieke meditatie ingevoerd worden. Het succes van de vroegere missieperioden lag zeker voor een groot gedeelte aan het feit, dat de toenmalige Europese mensen in het algemeen een cosmisch-mystieke geesteshouding hadden, die hen nog aan de innerlijke gelatenheid, de harmonische zielestemming van den Aziatischen mens verwant deed schijnen. Nog onbelast met de moderne ideeën van de materialistisch gezinde wereld was alleen een welwillende studie van de taal, cultuur en wereldbeschouwing der Chinezen nodig, om werkelijk dichter tot hen te komen. Met dit nieuwe inzicht hangt ook het tegenwoordige stichten van geheel nieuwe, zuiver Chinese orden alsook de oprichting van kloosters met monniken van de vroeg-Middeleeuwse, streng contemplatieve orden midden in China en Japan, samen. Hoever men op de weg naar de Aziatische Kerk reeds is voortgeschreden, bewijzen de volgende getallen: In het begin der 20e eeuw telde China nauwelijks 750.000 katholieken, tegenwoordig meer dan 2½ millioen. Meer dan de helft der Chinese katholieken wordt reeds door een inheemse clerus verzorgd.

Toekomst van het Christendom in China.

Of de christelijke missie in China op den duur zal stand houden, hangt van vele en verschillende factoren af. Vooral zal men voortgang moeten maken met de innerlijke aanpassing aan sommige punten van het Confucianisme en vooral van het Boeddhisme. Het zal niet meer te vermijden en uit te stellen zijn, dat de leiding der Kerk haar houding bepaalt ten opzichte van de problemen der Chinese ethiek, het familiesysteem en de voorvaderenvereering. De Protestantse zending in Oost Azië treedt op in de vorm van meer dan 50 verschillende, elkaar veelal bestrijdende secten en belijdenissen. Zij wordt daarom door de Chinese kringen, die der missie vijandig gezind zijn, niet zo au sérieux genomen. Met het opheffen van de concessies verwacht men haar einde. Het grootste gevaar, dat de christelijke missie reeds binnen afzienbare tijd dreigt, komt van Japan, dat al heer en meester van Azië en als organisator van het wereldboeddhisme het „onnationale" en „volksvreemde" geloof als „imperialistisch werktuig der blanken" uit China zal verbannen. Juist om haar universalistische tendens en de sterke dosis Westerse mystiek **wordt de katholieke Kerk door Japan als de ernstige tegenstandster van zijn pan-Aziatische plannen, ja van zijn gedroomde wereldheerschappij beschouwd.** Het Britse wereldrijk wijkt voor het Japanse. Zal het Vaticaan dit ook doen?

De Katholieke kerk en Japan.

„De geschiedenis van het katholieke christendom in Japan verhalen, betekent verhalen van een heldendaad enerzijds en satanische weergaloze wreedheid andererzijds en van de hoogste, ooit door talrijke, collectieve mensen getoonde, tot het demonisch-goddelijke opgevoerde sterkte van de menselijke wil aan beide kanten. De lotgevallen van het katholieke christendom in Japan zijn een symbool van de grote strijd tussen het eeuwige en het tijdelijke, het eeuwig blijvende en het eeuwig vooruitgaande. De geschiedenis van het Japanse katholicisme is een alzijdige tragiek der ziel, ja van der gehelen mens!" (K. Kanokogi, Der Geist Japans, Asia-Major-Verlag. Leipzig). „Ja, juist omdat het katholicisme op het eeuwige gericht is moest het in strijd zijn met de toenmalige geest des tijds!"

Goa aan de Westkust van Indië was de operatiebasis van de Jezuïeten zowel voor hun arbeid in China als in Japan. De kennismaking met een Japanner genaamd Anziro (of Anjiro) werd voor den vriend van den ordestichter Ignatius van Loyola, Franciscus Xaverius, den vader der Japanse missie, de aanleiding het oog te richten op de christianisering van Nippon. De eerste indruk, die zich zijn aankomst in dit land (15 Aug. 1549) aan hem opdrong, beschreef hij in een brief naar Goa met de volgende woorden: „Het is het beste volk, dat ontdekt werd, en het schijnt mij toe, dat men onder de ongelovigen geen volk zal vinden, dat de Japanners overtreft". (P. Luis Frois, S.J. Uit: Die Geschichte Japans (1549-1578) Leipzig, Asia-Major-Verlag, 1926).

Binnen ongeveer zestig jaren was een vol millioen Japanners van alle standen bekeerd, allemaal mensen, die in hun religieus voelen eerst door het Boeddhisme waren opgewerkt, maar zich later hiervan tengevolge van de verslapping en veruiterlijking weer hadden afgewend. Bovendien voelden zij een zekere verwantschap tussen de religieusiteit van beide systemen. Het christendom drong diep door in de zielen van hen, die het hadden aangenomen, zo diep, dat de kringen, die der nationale wereldbeschouwing van het Sjintoïsme waren trouw gebleven, voor hun land Yamamoto bezorgd werden. Door hun successen aangemoedigd keerden Jezuïeten zich in toenemende mate zowel tegen het Boeddhisme als tegen het Sjintoïsme. Politieke verwikkelingen en een reeks andere oorzaken werkten ertoe mee, dat Shogoen Hiditada (1605-1623) alle verbreiders van deze vreemde leer met de doodstraf liet bedreigen. Onder het bewind van zijn opvolger begonnen toen scherpe vervolgingen. Nadat alle missionarissen gedeporteerd waren, begon men tegen de inheemse christenen op te treden. Van hun eigendom beroofd, werden zij bij duizenden en nog eens duizenden gefolterd, verbrand, aan het kruis geslagen, aan de hongerdood prijsgegeven of op een andere manier terechtgesteld. Japanse geschiedschrijvers van die tijd verhalen, dat er bij een opstand op het eiland Amakoesa in het jaar 1637-38 van de 37.000 op de vesting Hara ingesloten christenen slechts drie afvallig werden. Alle anderen vonden de dood door het zwaard of het vuur van het regeringsleger, dat de vesting belegerde. Meer dan 250 jaren van vervolging en overheersing konden het christendom in Japan niet uitroeien. Toen in 1872 opnieuw priesters in Japan werden toegelaten, meldden zich 15.000 tot 20.000 christenen als laatste getuigen van de eens zo bloeiende missie bij hen aan. Tegenwoordig zijn er 75.000.

BONAIRE.

DE MOORDPUTTEN.

In de mondi tussen Playa p'abao en Antriol bevinden zich twee plaatsen, waaraan een minder verkwikkelijke geschiedenis verbonden is. Het zijn de moordputten, hoewel het eigenlijk gezegd geen van beide putten zijn. De ene plaats Tanki Hoga Jiu, is een kuil om bij sterke regenval water te vergaren. Eens was er een moeder, die haar borelinkske kwijt wilde zijn. Zij bond het wicht de armpjes en beentjes vast, en smeet het in de tanki, dat na het bekend worden van deze euveldaad, voor immer de naam gekregen heeft van „Verdronken Kind".

Iets meer naar Antriol toe heeft nog niet zo lang geleden een steenoven gestaan, die, na enkele jaren buiten gebruik gesteld te zijn, spoedig in verval geraakte. De resten dier oven vulden zich in de regendagen weldra met zand, zodat hij op een oude put ging gelijken, en kreeg dan ook de naam van Klinkovenput, Pos di Fornu Klink. Een andere kwaadaardige moeder heeft daar haar kind kwijt willen raken, en begroef het in alle stilte, in een petroleumblik. Een hond rook er de volgende dag bloed, en ging graven en krabben todat het kind te voorschijn kwam. Zo kwam de schanddaad aan het licht.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA MUNDO NOBO

Zondag 12 Juli 1942: A-klasse	Jong Holland 1 — Volharding 1 (Elfrink)
Zondag 12 Juli 1942: Res.A-klasse	Independiente 2 — Atlanta 2 (Leers)
Zondag 12 Juli 1942: Junior klasse	J. Holland Jr. — Jong Curaçao Jr (Taytelbaum)
Zondag 19 Juli 1942: A-klasse	Transvaal 1 — Indépendiente 1 (Visser)
Zondag 19 Juli 1942: Res.A-klasse	Volharding 2 — Jong Curaçao 2 (Rog)
Zondag 26 Juli 1942: A-klasse	Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Jesurun)
Zondag 26 Juli 1942: Res.A-klasse	Independiente 2 — Volharding 2 (Leers)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 12 Juli 1942: A-klasse	Jong Curaçao 1 — Scherpenheuv (Viejou)
Zondag 26 Juli 1942: Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuv (Ercol)
Zondag 25 Juli 1942: Junior klasse	Scherpenh. Jr. — Indep. Jr. (Taytelbaum)

De HH. Scheidsrechters worden verzocht bij verhindering dit tijdig melden aan den competitie-leider, Frederikstraat 16, telefoon 1640.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur
De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. vis, gek. aard., botersaus, worteltjes. Morgen: Rosbief, geb. aard., snijbonen.

Agenda:

Wo. 8 Juli 19.30 Comp. bilj. hoofdkl.
Do. 9 Juli 19.30 Comp. bilj. „C" kl.
Vr.: 10 Juli 19.30 Comp. bilj. „A" kl.
Za. 11 Juli 19.30 — 23.00 Ontspanningsavond Amerikaanse Militairen.
Di. 14 Juli 19.30 Comp. bilj. „B" kl.

WACHTDIENSTEN: Wo. 8 Juli:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmlaan 1.